

Sygn. akt I.Ca 134/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2018r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Mirosław Krzysztof Derda
Sędziowie:	SO Joanna Walczuk SO Małgorzata Szostak – Szydłowska (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sąd. Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2018 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **S.A. we W.**

przeciwko (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w S.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda (...) S.A. we W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach

z dnia 11 stycznia 2018r., sygn. akt I C 2621/17

1) oddala apelację;

2) zasądza od powoda (...) Finanse S.A. we W. na rzecz (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w S. kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem II –giej instancji.

SSO Joanna Walczuk SSO Mirosław Krzysztof Derda SSO Małgorzata Szostak- Szydłowska

Sygn. akt I.C. 134/18

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. we W. wystąpił przeciwko (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w S. z pozwem o zapłatę kwoty 8.407,29 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 28.04.2017 roku do dnia zapłaty. Domagał się również zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Uzasadniając swe roszczenie powód wskazał, iż na jego wniosek prowadzone jest postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnicze S. W.. Pismem z dnia 18.03.2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Suwałkach P. W. na wniosek powoda dokonał zajęcia wierzytelności z tytułu wniesionego wkładu mieszkaniowego związanego ze

spółdzielczym lokatorskim prawem do lokalu mieszkalnego należącego do dłużniczki oraz wezwał do przekazania zajętego świadczenia na rachunek bankowy Komornika. Zajęcie to zostało doręczone (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w S.. Pomimo tak dokonanego zajęcia pozwana nie wywiązała się z obowiązku zajętego świadczenia. Spółdzielnia dwukrotnie poinformowała Komornika, iż w jej ocenie wierzytelność z tytułu wkładu mieszkaniowego za spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu powstaje w dacie wygaśnięcia tegoż prawa, z czym powód się nie zgadza. W dniu 24.11.2015 r. postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnicze zostało zawieszono. Z dniem 07.12.2015 r. S. W. oddała do dyspozycji Spółdzielni przedmiotowy lokal. Został on sprzedany, a dłużniczka otrzymała z tego tytułu kwotę 50.0134,02 zł. Powód nie otrzymał żadnych środków finansowych. W ocenie powoda doszło zatem do jego pokrzywdzenia, a Spółdzielnia ponosi odpowiedzialność na podstawie art. 886 § 3 k.p.c. w zw. z art. 902 k.p.c. i jest zobowiązana do naprawienia szkody na jego rzecz w wysokości 8.407,29 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa w S. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Argumentując swe stanowisko w sprawie pozwany podniósł, iż zgodnie z treścią art. 9 ust. 3 Ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz.U. z 2013r. poz.1222 ze zm.) spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego jest niezbywalne, nie przechodzi na spadkobierców i nie podlega egzekucji, zaś art. 11 ust. 2¹ tej ustawy stanowi, że zwrot wkładu następuje dopiero po wygaśnięciu spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego, przy czym warunkiem wypłaty jest opróżnienie i wydanie lokalu spółdzielni. Zatem wierzytelność z tytułu wkładu mieszkaniowego na to prawo powstaje w dacie wygaśnięcia tegoż prawa, a termin jego płatności uzależniony jest od opróżnienia i wydania lokalu. W odpowiedzi na zajęcie wkładu mieszkaniowego, pismem z dnia 26.03.2015r. pozwana poinformowała Komornika o tym, że dłużnikowi S. W. przysługuje spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego, a więc nie powstała i nie istniała wierzytelność dłużniczki z tytułu zwrotu wkładu mieszkaniowego. Skoro nie istniała wierzytelność w dacie jej zajęcia, to oznacza, że zajęcie z dnia 18 marca 2015r. było bezskuteczne, tj. nie wywołało skutku prawnego.

Wyrokiem z dnia 11 stycznia 2018 r. wydanym w sprawie o sygn. akt: I. C. 2621/17 Sąd Rejonowy w Suwałkach oddalił powyższe powództwo oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1.817,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Suwałkach P. W. prowadzi na wniosek wierzyciela (...) S.A. we W. postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnicze S. W. w sprawie PW (...). W dniu 18.03.2015r. na wniosek wierzyciela organ egzekucyjny dokonał zajęcia wierzytelności dłużniczki z tytułu posiadanego wkładu mieszkaniowego w (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w S., które Spółdzielnia otrzymała w dniu 20.03.2015 r.

W odpowiedzi na powyższe (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa w S. udzieliła informacji, iż S. W. służy spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku nr (...) przy ul. (...) w S.. Po myśli art. 9 ust. 3 Ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz.U. z 2013r. poz.1222 ze zm.) spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego jest niezbywalne, nie przechodzi na spadkobierców i nie podlega egzekucji, zaś art. 11 ust. 2¹ tej ustawy stanowi, że zwrot wkładu następuje dopiero po wygaśnięciu spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego, przy czym warunkiem wypłaty jest opróżnienie i wydanie lokalu spółdzielni – art. 11 ust. 2⁴. Konsekwentnie, wierzytelność z tytułu wkładu mieszkaniowego na to prawo powstaje w dacie wygaśnięcia tegoż prawa, a termin jego płatności uzależniony jest od opróżnienia i wydania lokalu, co nie ma miejsca w przedmiotowej sprawie. Dlatego też zajęcie wierzytelności z tytułu wkładu mieszkaniowego nie może odnieść zamierzonego skutku.

Postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko S. W. było całkowicie bezskuteczne, dlatego też postanowieniem z dnia 24.11.2015 r. organ egzekucyjny zawiesił postępowanie w sprawie. Zostało ono ponownie podjęte w dniu 24.11.2016 r., zaś 4.07.2017 r. zostało zawieszono ponownie.

W dniu 23.02.2017 r. (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa w S. na wezwanie organu egzekucyjnego co do złożenia wyjaśnień w trybie art. 761 k.p.c. podtrzymała swoje stanowisko, iż zajęcie z dnia 18.03.2015 r. było bezskuteczne i nie wywołało skutku prawnego. Dodatkowo poinformowała organ egzekucyjny, iż S. W. pismem z dnia 25.11.2015 r. poinformowała Spółdzielnię, że z dniem 07.12.2015 r. stawia do dyspozycji Spółdzielni lokal mieszkalny nr (...) w budynku mieszkalnym nr (...) przy ul. (...) w S.. Lokal ten został sprzedany przez Spółdzielnię za kwotę 73.000,00 zł. W dniu 08.02.2016 r. kwota ta została rozliczona zgodnie z zapisami statusu, a dłużnicze pozostawiono do dyspozycji kwotę 50.013,02 zł.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Sąd ten miał na względzie, iż na podstawie art. 9 ust. 3 Ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz.U. z 2013r. poz.1222 ze zm.) spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego jest niezbywalne, nie przechodzi na spadkobierców i nie podlega egzekucji, zaś art. 11 ust. 2¹ tej ustawy stanowi, że zwrot wkładu następuje dopiero po wygaśnięciu spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego, przy czym warunkiem wypłaty jest opróżnienie i wydanie lokalu spółdzielni – art.11 ust.2⁴.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, że z art. 10 ust. 2 ww. ustawy wynika, że członek spółdzielni ubiegający się o ustanowienie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego wnosi wkład mieszkaniowy według zasad określonych w statucie w wysokości odpowiadającej różnicy między kosztem budowy przypadającym na jego lokal, a uzyskaną przez spółdzielnię pomocą ze środków publicznych lub z innych środków. Wkład mieszkaniowy stanowi element majątkowy udziału członka w kosztach działalności spółdzielni mieszkaniowej, zmierzających do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych spółdzielców, pozostając przy tym warunkiem uzyskania przez nich przydziału lokalu mieszkalnego. Zatem do momentu kiedy określony podmiot, który zgromadził całość lub część wkładu, pozostaje członkiem nie może swobodnie dysponować tak zgromadzonymi środkami, a to jego uprawnienie aktualizuje się dopiero w chwili gdy z własnej inicjatywy lub z innych przyczyn, członkostwo to utraci. Wówczas wykluczone jest uzyskanie przezeń przydziału mieszkania, a wkład podlega zwrotowi skoro wzajemne relacje pomiędzy byłym członkiem, a spółdzielnią ustają, a ich zniesienie wymaga dokonania wzajemnych rozliczeń. Dopiero wówczas można mówić o powstaniu po stronie byłego członka spółdzielni wobec drugiej strony wierzytelności z tytułu zwrotu wkładu, a z drugiej strony o zaktualizowaniu się po jej stronie obowiązku jej zaspokojenia. Dopiero zatem wówczas wierzytelność byłego członka spółdzielni o zwrot wkładu staje się wymagalna.

Spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego wygasa ex lege z chwilą ustania członkostwa spółdzielni (art. 11 ust. 1 u.s.m.), a nadto na podstawie uchwały spółdzielni (art. art. 11 ust. 1¹⁻¹ 4, art. 13 ust. 2, art. 14 ust. 1 u.s.m.), z chwilą zrzeczenia się prawa przez członka spółdzielni oraz z chwilą nabycia przez członka spółdzielni własności lokalu (art. 12 u.s.m.).

Treść art. 9 ust.3 u.s.m. jest przepisem szczególnym i sprzeciwia się regulacji zawartej w art. 27 § 3 Ustawy z dnia 16.09.1982 r. Prawo Spółdzielcze, który mówi o możliwości zajęcia wkładu mieszkaniowego. Spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego jest bowiem niezbywalne, nie przechodzi na spadkobierców i nie podlega egzekucji, dlatego też w doktrynie przyjmuje się, w nawiązaniu do przytoczonego przepisu, że wierzyciel nie może również skierować egzekucji do wkładu mieszkaniowego członka. Przepis art. 9 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych wyraża zasadę związania spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego z członkostwem w spółdzielni. Istota tego związania wyraża się w tym, że istnienie spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego uzależnione jest od tego, czy podmiot wymienionego prawa pozostaje w stosunku członkostwa ze spółdzielnią mieszkaniową będącą właścicielem budynku, w którym położony jest lokal będący przedmiotem tego prawa.

W tych warunkach Sąd Rejonowy zważył, że żądanie powoda przeprowadzenia egzekucji z wkładu mieszkaniowego, który jest nierozzerwalnie związany z istnieniem członkostwa w Spółdzielni, w istocie prowadziłby do egzekucji z tego prawa wbrew obowiązującemu zakazowi. Zatem rację przyznać należało stronie pozwanej, iż zajęcie wierzytelności dokonane przez organ egzekucyjny w dniu 18.03.2015 r. było nieskuteczne i nie wywołało skutków prawnych, a tym

samym brak jest podstaw do przyjęcia odpowiedzialności pozwanej jak wnosił o to powód. Z powyższych względów powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł w myśl art. 98 k.p.c. w zw. w zw. z § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2015r., poz. 1804), powód przegrał sprawę w całości i dlatego włożył na niego obowiązek zwrotu na rzecz pozwanego wszystkich kosztów procesu w łącznej kwocie 1.817,00 zł (wynagrodzenie pełnomocnika wraz z opłatą skarbową).

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód (...) S.A. z siedzibą we W., zarzucając obrazę przepisów prawa procesowego, przejawiającą się w niezastosowaniu art. 911⁴ k.p.c. i wydaniu zaskarżonego orzeczenia opartego na uznaniu Sądu I instancji, że przepis ten nie może dotyczyć zajęcia wierzytelności z tytułu wniesionego przez pozwanego wkładu mieszkaniowego związanego ze spółdzielczym lokatorskim prawem do lokalu mieszkalnego należącego do dłużniczki powoda S. W., a tym samym, że dokonane zajęcie tego prawa nie może obejmować roszczenia tej dłużniczki o zwrot wkładu mieszkaniowego powstałego po wygaśnięciu tego prawa oraz opróżnieniu i wydaniu lokalu. Wskazując na powyższe, powód wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów postępowania w pierwszej instancji wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację, pozwana wniosła o jej oddalenie oraz zasądzenie od powódki na jej rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do zakwestionowania prawidłowości ustaleń Sądu Rejonowego i w pełni je podzielił. Ustalenia te mają bowiem oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym, zaś wyprowadzone wnioski nie naruszają zasady swobodnej oceny dowodów. Wszelkie elementy stanu faktycznego niniejszej sprawy zostały ustalone w oparciu o wszechstronną analizę materiału dowodowego, zgromadzonego zgodnie z przepisami procesowymi i poddane kompleksowej ocenie, czemu Sąd pierwszej instancji dał wyraz w szczegółowych motywach zaskarżonego wyroku. Powzięte na tej podstawie wnioski nie budzą zastrzeżeń i zasługują na uwzględnienie, zatem ustalenia te Sąd Okręgowy przyjął, jako podstawę swojego rozstrzygnięcia.

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy słusznie uznał, że w niniejszej sprawie nie doszło do skutecznego zajęcia wkładu mieszkaniowego podjętego w postępowaniu egzekucyjnym przez Komornika Sądowego P. W. w sprawie egzekucyjnej o sygn. akt: PW Km 38/15.

Wskazać należy, że odpowiedzialność odszkodowawcza dłużnika zajętej wierzytelności na podstawie art. 886 § 3 k.p.c. w zw. z art. 902 k.p.c. może wchodzić w rachubę jedynie w razie stwierdzenia, że do zajęcia wierzytelności w postępowaniu egzekucyjnym w ogóle doszło. Ustalenie tej istotnej okoliczności winno być dokonane przez pryzmat przepisów prawa procesowego i wymaga przeprowadzenia oceny, czy spełnione zostały określone w tych przepisach przesłanki dokonania zajęcia.

Prawidłowe ustalenie, czy w toku postępowania egzekucyjnego doszło do zajęcia wierzytelności wymaga zdefiniowania przesłanek warunkujących dokonanie tej czynności egzekucyjnej. Jest to o tyle istotne, że z zajęciem wierzytelności wiążą się konkretne skutki procesowe. Zalicza się do nich, najogólniej biorąc, powinność zastosowania się zarówno przez dłużnika egzekwowanego, jak i dłużnika zajętej wierzytelności do określonych obowiązków procesowych. Jeśli chodzi o dłużnika zajętej wierzytelności, to nie wolno mu m. in. należnego od niego świadczenia uiścić dłużnikowi. Wobec dłużnika „innej” zajętej wierzytelności podstawę takiego zakazu stanowi przepis art. 896 § 1 pkt 2 k.p.c.

W piśmiennictwie prezentowane jest stanowisko, że procesowe skutki zajęcia powstają niezależnie od tego, czy zajmowana wierzytelność rzeczywiście istnieje. Pogląd ten trzeba jednak uznać za zbyt uogólniony. Niekiedy bowiem

procesowe skutki zajęcia ograniczać się będą jedynie do obowiązków informacyjnych poddłużnika (art. 896 § 2 pkt 1 i 2 k.p.c.). Naruszenie zakazu uiszczenia świadczenia do rąk dłużnika może być rozważane jedynie w kontekście realnego istnienia zajmowanej wierzytelności. Gdyby okazało się, że wierzytelność taka nie istnieje, to o złamaniu wzmiankowanego zakazu w ogóle nie może być mowy. Nie bez racji więc w orzecznictwie przyjmuje się, że zajęcie wierzytelności na podstawie art. 896 k.p.c. obejmuje tylko wierzytelność istniejącą. Nie ulega wątpliwości, iż wierzytelność istniejąca to wierzytelność konkretna, osadzona w ramach określonego stosunku zobowiązaniowego pomiędzy zindywidualizowanymi podmiotami, mająca sprecyzowaną treść. Oczywistym jest zatem, że tylko tak skonkretyzowana wierzytelność może być - w świetle art. 896 k.p.c. - przedmiotem egzekucji (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 sierpnia 1971 r., I CR 308/71, Legalis nr 15630; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2006 r., III CK 335/05, Legalis nr 429293).

U podstaw zaskarżonego wyroku legło ustalenie, że spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego jest niezbywalne, nie przechodzi na spadkobierców i nie podlega egzekucji, o czym mowa w art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych, dlatego też wierzyciel nie może również skierować egzekucji do wkładu mieszkaniowego członka. Zatem żądanie powoda przeprowadzenia egzekucji z wkładu mieszkaniowego, który jest nierozzerwalnie związany z istnieniem członkostwa w Spółdzielni, w istocie prowadziłyby do egzekucji z tego prawa wbrew obowiązującemu zakazowi. W konsekwencji, zajęcie wierzytelności dokonane przez organ egzekucyjny w dniu 18.03.2015 r. było nieskuteczne i nie wywołało skutków prawnych, a tym samym brak jest podstaw do przyjęcia odpowiedzialności pozwanej.

Zdaniem Sądu Okręgowego, powyższy pogląd należy podzielić. Nie może być mowy o skutecznym zajęciu wierzytelności z tytułu wkładu mieszkaniowego związanej ze spółdzielczym lokatorskim prawem do lokalu mieszkalnego, skoro powstaje ona dopiero w dacie wygaśnięcia tegoż prawa, a termin jej płatności uzależniony jest od opróżnienia i wydania lokalu (tak: art. 11 ust. 1, 1¹-1⁴, 2¹, 2⁴ ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych). Taka zaś sytuacja nie miała miejsca w dacie doręczenia pozwanej Spółdzielni zawiadomienia z dnia 18 marca 2015 r. o zajęciu wierzytelności. Wierzytelność ta nie istniała w dacie zajęcia, a w konsekwencji nie doszło do skutecznej czynności egzekucyjnej.

Podkreślić przy tym należy, że wkład mieszkaniowy stanowi element majątkowy udziału członka w kosztach działalności spółdzielni mieszkaniowej, zmierzających do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych spółdzielców, pozostając przy tym warunkiem uzyskania przez nich przydziału lokalu mieszkalnego. Ten wzajemny związek powoduje, że do momentu kiedy określony podmiot, który zgromadził całość lub część wkładu, pozostaje członkiem nie może swobodnie dysponować tak zgromadzonymi środkami, a to jego uprawnienie aktualizuje się dopiero w chwili gdy z własnej inicjatywy lub z innych przyczyn, członkostwo to utraci. Wówczas wykluczone jest uzyskanie przezeń przydziału mieszkania, a wkład podlega zwrotowi, skoro wzajemne relacje pomiędzy byłym członkiem, a spółdzielnią ustają, a ich zniesienie wymaga dokonania wzajemnych rozliczeń. Dopiero wówczas można mówić o powstaniu po stronie byłego członka spółdzielni wobec drugiej strony wierzytelności z tytułu zwrotu wkładu, a z drugiej strony o zaktualizowaniu się po jej stronie obowiązku jej zaspokojenia. Dopiero zatem wówczas wierzytelność byłego członka spółdzielni o zwrot wkładu staje się wymagalna (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 21 lipca 2016 r., I ACa. 90/16, Legalis nr 1509062). W konsekwencji egzekucja z wkładu mieszkaniowego jest z mocy samego prawa niedopuszczalna dopóki członkostwo w spółdzielni mieszkaniowej nie zostanie wypowiedziane.

Sąd Rejonowy słusznie też uznał, że art. 27 § 3 Prawa Spółdzielczego nie uprawnia wierzyciela do prowadzenia egzekucji z wkładu mieszkaniowego w spółdzielni mieszkaniowej. Kwalifikacji takiej sprzeciwia się przepis szczególny, jakim jest art. 9 ust. 3 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. Spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego jest bowiem niezbywalne, nie przechodzi na spadkobierców i nie podlega egzekucji, dlatego też wierzyciel nie może skierować egzekucji do wkładu mieszkaniowego członka (tak: red. Konrad Osajda, Komentarz do art. 9 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, wydanie 2, rok 2018 r., teza 56, op. Legalis).

W świetle powyższego, nieuprawniony jest więc zarzut naruszenia art. 911⁴ k.p.c. Zgodnie z tym przepisem, zajęcie prawa obejmuje również wszelkie wierzytelności i roszczenia przysługujące dłużnikowi z tytułu zajętego prawa, nawet

jeżeli powstały po zajęciu. Wykładnia powyższego przepisu jednoznacznie skłania do wniosku, że mowa jest o zajęciu obejmującym nie tylko prawo główne, ale również wszelkie wierzytelności i roszczenia przysługujące dłużnikowi z tytułu zajętego prawa, a zatem roszczenia np. o odsetki i pożytki. Warunkiem jednak dochodzenia roszczeń ubocznych na podstawie powyższego przepisu jest jednak skuteczne zajęcie wierzytelności głównej. W niniejszej sprawie, jak wywiedziono wyżej, nie można jednak uznać, aby doszło do skutecznego zajęcia wierzytelności dłużniczki z tytułu zwrotu wkładu mieszkaniowego.

Mając zatem na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

Biorąc pod uwagę wyniki kontroli instancyjnej, o kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwoty 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego ustalonego na podstawie § 2 pkt 4 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 265).

SSO Joanna Walczuk SSO Mirosław Krzysztof Derda SSO Małgorzata Szostak- Szydłowska